

**ПРЕДЛОЖЕНИЕ ОТ КАТЕДРА „ПОРТУГАЛИСТИКА И ЛУЗОФОНСКИ
ИЗСЛЕДВАНИЯ“ ПРИ ФАКУЛТЕТА ПО КЛАСИЧЕСКИ И НОВИ ФИЛОЛОГИИ
НА СУ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“**

за

**Конкурса за превод на поезия от чужд на български език на ФКНФ с мото
"Светът е в нас чрез езика и писмеността!"
Второ издание - 2025 г.**

O Amor Bate na Porta

Carlos Drummond de Andrade

Cantiga do amor sem eira
nem beira,
vira o mundo de cabeça
para baixo,
suspende a saia das mulheres,
tira os óculos dos homens,
o amor, seja como for,
é o amor.

Meu bem, não chores,
hoje tem filme de Carlito!

O amor bate na porta
o amor bate na aorta,
fui abrir e me constipei.
Cardíaco e melancólico,
o amor ronca na horta
entre pés de laranjeira
entre uvas meio verdes
e desejos já maduros.

Entre uvas meio verdes,
meu amor, não te atormentes.
Certos ácidos adoçam
a boca murcha dos velhos
e quando os dentes não mordem
e quando os braços não prendem
o amor faz uma cócega
o amor desenha uma curva
propõe uma geometria.

Amor é bicho instruído.
Olha: o amor pulou o muro
o amor subiu na árvore
em tempo de se estrepar.

Pronto, o amor se estrepou.
Daqui estou vendo o sangue
que escorre do corpo andrógino.

Essa ferida, meu bem,
às vezes não sara nunca
às vezes sara amanhã.

Daqui estou vendo o amor
irritado, desapontado,
mas também vejo outras coisas:
vejo corpos, vejo almas
vejo beijos que se beijam
ouço mãos que se conversam
e que viajam sem mapa.
Vejo muitas outras coisas
que não ousou compreender...

Карлос Друмонд де Андраде (31.10.1902 г., Итабира до Мато Дентро - 17.08.1987 г., Рио де Жанейро) е бразилски поет, писател и журналист. Роден е в заможна семейство в малък град в щата Минас Жерайс, завършва фармация и през по-голяма част от живота си е държавен служител. Пише хроники, разкази и романи, но стиховете му достигат най-голям размах и дълбочина и го превръщат в един от най-изтъкнатите поетически гласове на съвременната бразилска литература, считан дори за най-значимия национален поет на Бразилия за XX век. Поетичното му творчество се вписва във втория етап на бразилския модернизъм с голяма част от своите стилски и тематични характеристики. Поезията му впила изказа на ежедневно общуване в рефлексията над вечни екзистенциални теми като любовта, самотата, паметта, човешките отношения, живота на малките хора в големия град и в обществото. Не му е чужда социално ангажираната политическа позиция. Изострената чувствителност и образност на стиховете му привлича вниманието, буди възхитата и вълнува душевността на поколения бразилски читатели.